

		Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás	
				Tárgy	
Szerző:	<i>K. A.</i>	Hely	<i>Calvin tér</i>		
Cím:	<i>A Calvin tér</i>	Idő	<i>"1919"</i>		
Forrás:	<i>Déli Hírlap</i>	Személy			
<i>Bp</i>	(Hely)	1919.3.12	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Old.)

A Calvin-tér. Kilenc ucca torkolatában álló kutját — a legszebb pesti csorgókutat — még téli takaró fűdi. A nyári holdtöltekor Chopin nocturnéokat permetező, szívárványos vizsugár-legyező még összehajtva pihen rozsdás vasesővekben, valahol a szürke gránitkockák alatt. De a kénsárga és cserebogárszínű villamosok kergetőzését néma nyugalomban vigyázó öreg vízi-isten, Neptunus szigonya már az igézköző tavasz felé integet. Az ég kék mousseline-sátora, amit talán a márciusi szél sodra feszített ki a karcsu kálvinista torony hegyétől — gondolom — Stern-palota tetejét „diszitó” ruhafogasokig, átszűri a tüzes napsugarat, amelynek egy eltévedt villanását visszaveri a posztoló rendőr Zrinyi-sisakja. A rendőr ott áll a csillogó vágányok hálózatában s vigyáz a rendre, a rendetlenségre s elsősorban bizonyára arra, hogy el ne gázolják. Százötven esztendővel ezelőtt muskétás-őrség állott a helyén, itt, a hajdani Kecskeméti kapu kiugró, kerek bástyája alján, amelynek köveit ugyanaz az égi állat vonta be aranyhálójával egy tavaszi délelőtt, mint most Neptunus szakálát. Ez a multtal való örök kapcsolata a jelennek reszket itt a Calvin-tér fölött, nemcsak a napsütésben, de abban a furcsa és szeszélyes harmoniában is, amelyben mállott falu, boltives vén házak s gipszhomloku barokk palota-szörnyek barátságosan simulnak egymáshoz. A régi és új város, Pest és Budapest ölekezik össze ebben a harmoniában, amelyből, mint a hanglétra magas céje, harsan az ég felé nemes formáival az ódon és puritán torony hegyes bádogsisakja. (K. A.)